

Επανένωση 2013 (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Γενάρη του 2013 από στο blog [Επανένωση 2011](#).

Περιεχόμενο

Επανένωση 2013

Την πρωτοχρονιάν του 2011 η παρέα μας είχεν το υπαρξιακόν πρόβλημαν αν θα μετονόμαζεν το μπλογκ μας επανένωση σκέπτον ή επανένωση 2011. Μετά από πολλές συζητήσεις τζιαι παλινδρομήσεις στο εσσωτερικόν δημοκρατικόν φόρουμ του μπλόγκ επιάσαμεν την επιλογήν του επανένωση 2011. Εγώ εδιαφώνουν, αλλά μπροστά στην σοφίαν του μεγάλου αριθμού υποκλίνεσαι, ιδίως άμαν οι πολλοί εν συντρόφοι.

Σήμερα είμαιστιν στην αρκήν του 2013 τζιαι δεν εγίνηκεν καν μια ανάρτηση στο μπλόγκ.

Παρόλον που μοιάζει με την τακτικήν της μικροσόφτ να ονομάζει τα προϊόντα της Windows 95, Word 2001, Excel 2010, Outlook 2011, εντούτοις, το δικόν μας κίνητρον τότες είσιεν την έννοιαν του να περάσει το μύνημαν τζιαι να ασκήσει πολιτικήν πίεσην «αν δεν γινεί φέτη φοούμαστιν ότι εν θα γινεί ποττέ». Το 11 δεν είσιεν ακόμα εκλεγεί ο Έρογλου, τζιαι ακόμα τζιαι ο Τσιελεπής του ΑΚΕΛ ελάλεν μου ότι είχεν μιαν ελπίδαν ότι η Άγκυρα μπορεί να παίζει παιχνίθκια τακτικής τζιαι ίσως να γινεί μιαν κίνηση καλής θέλησης την τελευταίαν στιγμήν, όπως εκάμαν το 2004. Μια κίνηση στο περιουσιακόν, μια κίνηση στο εδαφικόν που εν οι θυκό νάκρες του διπλού αγκάθθκιού για την επανένωσην. Μια κίνηση, ακόμα τζιαι ανακυκλωμένην, που τζιείνες που εκυκλοφορούσαν το 2004 στες ενδιάμεσες εκδοχές του σχεδίου Ανάν θα μπορούσεν... Η Καρπασία ομοσπονδιακόν πάρκον της φύσης, η υιοθέτηση της ιδέας που εγεννήσαν οι επιτροπές για λύσην του περιουσιακού με βάσην το ευρωπαϊκόν δίκαιον με βάσην την οποίαν χωρίς να αφαιρεί το δικαίωμαν ιδιοκτησίας στον ιδιοκτήρην, περιορίζει του τα δικαιόματα να ξησπιτώσει τον χρήστην όπως του καπνίσει (τελικά το δίκαιον που διακανονίζει τες σχέσεις ιδιοκτήτη χρήστη σε ούλλες τες δημοκρατικές χώρες του κόσμου εν αρκετόν για να λύσει το περιουσιακόν με λλίην καλήν θέλησην), ή ακόμα της ιδέας για ανάπτυξην των τουρκοκυπριακών αστικών περιουσιών στην Λάρνακαν τζιαι στην Λεμεσόν κλπ.

Τούτα ούλλα εμείναν ιδέες που εθρέφαν την ελπίδαν ότι η χρυσή τομή που εβρέθην στην διακυβέρνησην τζιαι ένωννεν την χώραν βρίσκοντας έναν ισοζύγιον σεβόμενη τζιαι τα δικαιώματα τζιαι φόους της μειοψηφίας, χωρίς να αποδυναμώνει το βάρος του λόου της πλειοψηφίας, θα εβρέθετον τζιαι στον διαμοίρασμαν τζιαι την αναδιανομήν της γής τζιαι των περιουσιών του κόσμου με τρόπον που θα εσέβετον τα αθρώπινα δικαιώματα τζιαι το ευρωπαϊκόν δίκαιον. Οι ιδέες τούτες επέσαν πας τον τοίχον της άρνησης της Τουρκίας να μπει σε αλίς-βερίση για μιαν φόρμουλαν που θα εδίαν τζιαι στον Χριστόφκιαν κκότσια να πάει να πείσει τους 270'000 ψηφοφόρους που χρειάζεται να κάμουν μιαν συνφωνίαν σύνταγμαν τζιαι νόμον.

Αν ελύετον το κυπριακόν το 2004 τζιαι εβρέθετον κοινωνική συμμαχία να στηρίξει το κοινόν κράτος, σήμερα ο κατοχικός στρατός ήταν είναι τζιεικάτω από όπου ήρτεν. Οι Μορφίτες, οι Λυσιώτες, οι Κοντεάτες, οι Αχνιώτες, οι Βαρωσιώτες, ήταν να έχουν ήδη ξαναχτίσει τες γειτονιές

ΤΟΥΣ.

Αν ελύετουν το κυπριακόν τον γεννάρην του 2011, όπως ήλπιζεν η μετονομασία του μπλόγκ μας, ο Τταλάτ ήταν να ξαναγινεί πίροεδρος τζιαι τα θεμέλια του κοινού κράτους ήταν να μπούν που μιαν κοινωνικήν συμμαχίαν με την αριστεράν πρωταγωνιστήν. Η οικονομική κρίση ήταν να μας πιάσει διαφορετικά. Θα ήταν πολιτικόν πρόβλημαν της Ευρώπης να αρκέψει να ξηλώνει έναν κράτος που μόλις έστησεν, όπως μας κάμνει τωρά.

Η ιστορία όμως δεν γίνεται με τα αν. Γίνεται με επιλογές. Ο Χριστόφκιας εξηκαθάρισεν τες θέσεις του που την πρώτην ημέραν που έβαλεν υποψηφιότηταν τζιαι έθεσεν τες στο τραπέζιν που την πρώτην ημέραν των διαπραγματεύσεων. «Δεν είμαι εγώ που θα δώσω γην και ύδωρ» είπεν, διώ όμως ουσιαστικήν πολιτικήν ισότηταν τζιαι κοινωνικήν δικαιωσύνην για ούλλους τους κατοίκους του νησιού με αντάλλαγμαν τον τερματισμόν της κατοχής. Παρόλον τον πόλεμον που έφαεν, παρά το ότι έχασεν την Εδέκ, τους οικολόγους τζιαι το μισόν Δήκο τζιαι έμεινεν πολιτικά απομονωμένος, εστάθην εις τον πούντον του μέχρι το τέλος τζιαι υπερασπίστην την πολιτικήν ισότηταν τζιαι την κοινωνικήν δικαιωσύνην σε έναν ενωμένον κράτος, όπως εδιαμορφώθην με τες συγκλίσεις.

Εάν η Τουρκία εδέχετουν έναν κοινά αποδεκτόν διακανονισμόν για τες περιουσίες τζιαι για το έδαφος, η παρέα μας δαμάι ήταν τζιαι ένας δείχτης της κοινωνικής συμμαχίας που θα εστήριζεν την λύσην. Μεν νομίζεται ότι θα ήταν εύκολον πράμαν. Όσοι χάννουν που την λύσην ήταν να φανατιστούν τζιαι να γινούν βίαιοι τζιαι η λύση θα εχρειάζετον στήριξην τζιαι ποδά, τζιαι ποτζιεί. Πιστεύκω ότι ο συναγερμός θα επούλαν αρκετά ακριβά στην αριστεράν την στήριξην του στο νέον κράτος τζιαι η πουτάνα της κυπριακής πολιτικής θα επήαιννεν με τους δυνατούς όπως κάμνει πάντα προκειμένου να κρατήσει τα λάφυρα τζιαι τα προνόμια που της εδώκαν τόσα χρόνια μακαριακής εξουσίας.

Δεν εγίνην λύση, ούτε το 04, ούτε το 09, ούτε το 11. Τζιαι μπαίνουμεν στο 13.

Αν δούμεν τα πράματα συναισθηματικά, μπορεί να νώσουμεν ότι η Διζωνική, Δικοιονοτική Ομοσπονδία είχεν την τύχην ενός μωρού, το οποίον η μάνα του αποφάσισεν να κάμει έκτρωσην στον όγδοον μήναν όταν εσυνειδητοποίησεν την ύπαρξην του τζιαι εκατάλαβεν ότι δεν το θέλει. Τζιαι μεις παπάδες του μωρού εσυνδεθήκαμεν ήδη συναισθηματικά τζιαι εταυτιστήκαμεν μαζίν του. Αποτελεί ήδη μέρος του ναρκισσισμού μας (με την ψυχαναλιτικήν έννοιαν) τζιαι πρέπει να το πενθήσουμεν.

Εθκιέβασα τες σκοτεινές ευχές της θανατερής ντέπρας του διαδικτυακού φίλου Στροβολιώτη. Εθκιέβασα τζιαι την πρικραμμένην απάντησην του σύντροφου μου του Νέου. Αν μεν τες εθκιαβάσετε, μεν τες θκιεβάσετε αυτούσιες. Δεν έβαλα λινκς. Αν ερωτευτήκατε τζιαι σεις την ιδέαν της επανένωσης θα λυπηθήτε. Θκιεβάστε τες σε ορθολογιστικήν έκδοσην όπως τες έγραψα 3 χρόνια πριν, στο πρωτοχρονιάτικον άρθρον που έγραψα το 2010. Σε ορθολογιστικήν έκδοσην ίσως να μεν σας κολλήσει τζιαι σας η κατάθλιψη που εν της μόδας σήμερα με αυτόν που ονομάσαν κρίσην.

Η ελπίδα μου εμέναν, παρόλον που εκατάντησεν ίσια ίσα να λουλουπίζει, δεν βασίζεται σε έναν χαζοχαρούμενον αφελήν χαριεντισμόν της ώρας. Άμαν αναλύσεις τα αντικειμενικά δεδομένα χωρίς συναίσθημαν, θα έβρεις ότι έσιει αντικειμενικούς λόγους να υπάρχει.

— Πώς εν να εκμεταλλευτεί η χώρα μου τα σημαντικά αποθέματα φυσικού αερίου με δίχα πόλεμον πον να τα γερημάσει πάλε ούλλα. Άμαν λαλώ χώρα μου, είμαι σίουρος ότι λάθος εκαταλάβατε. Δεν εννοώ την Κυπριακήν Δημοκρατίαν. Εννοώ την πολιτικήν αρχήν που έχει κοινοβούλιον τζιαι εκτελεστικήν επιτροπήν, όπως επίσης τζιαι κεντρικήν τράπεζαν, που έχουν το πάνω σιαίριν στες επιλογές τζιαι στες αποφάσεις. Δεν μιλώ για τον πρόεδρον, ή την τοπικήν βουλήν που απλά επικυρώνουν. Μιλώ για το κέντρον.

— Πώς εν να στηθεί η επιχείρηση εκμετάλλευσης τους εξασφαλίζοντας την ανοχήν των ιθαγενών σε μιαν σχετικά φτηνήν κοινωνικήν ειρήνην που χρειάζονται τέθκοι είδους επικίνδυνα εγχειρήματα. Εδώ δεν έχουμεν ούτε Σαουδάραβες, ούτε μαντισμένες Μπαχρεινιώτισσες. Έχουμεν Ευρωπαίους πολίτες τζιαι ας έχουν ανατολίτικον τεμπεραμέντον τζιαι αισθητικήν τουρκομπαρόκ.

— Τί ανταλλάγματα θα δώσουν οι εκμεταλλευτές των κοιτασμάτων στον τοπικόν πληθυσμόν για να τους θέλει, για να τους ανεχτεί, για να τους υπηρετήσει να κάμουν την δουλειάν τους;

— Πώς θα εξαγοραστεί η ανοχή της Τουρκίας τζιαι η συνεργασία με τους Ισραηλίτες, τους Αιγύπτιους, τους Λιβανέζους, με τους οποίους πρέπει να βρεθεί μια φόρμουλα συνεκμετάλλευσης;

— Πώς εν να εξασφαλιστεί πολιτική σταθερότητα για την περαιτέρω ανάπτυξην του Τουρισμού τζιαι των υπηρεσιών που φαίνεται ναν το μόνον πράμαν που γιωρκά τούτος ο γερημότοπος τον οποίον κρούζει ο λάλλαρος 9 μήνες του γρόνου; Μια πόμπα που τους γκρίζους λύκους (τους Τούρκους μιλούμεν τωρά) αρκεί να κάμει όσην ζημιάν έκαμεν η χρηματιστηριακή αναπουμπόλα.

Θωρείτε εσείς άλλην λύσην που την ελπίδαν μου για επανένωσην που κρυφολουλουπίζει;

Αντίς να κάθεσται να ακούετε τον κάθε ππεζεβέγκην του κερατά που κάθεται τζιαι γράφει κείμενα να ταίζει την μηχανήν του επικοινωνιακού βόθρου που ρυπαίνει τον δημοκρατικόν λόγον τζιαι αντίλογον τζιαι σκοτώνει σαν τον καρκίνον το δημοκρατικόν πολίτευμαν, κάτσετε τζιαι αναλύστε τα αντικειμενικά δεδομένα με ορθολογισμόν τζιαι νηφαλιότηταν.

Ύστερα που θκυο τρεις μήνες, το ττόζιν της αντι-αριστερής υστερίας που εκούρτισεν η περιρρέουσα δεξιά, θα κατακάτσει. Τωρά εσιάστησεν διότι θέλει πει-χαλί να ξανακυβερνήσει με τους δικούς της όρους τζιαι τα δικά της κριτήρια να ζυάζουν τες επιλογές που μας βάλλει η κεντρική αρχή ομπρός μας υπό μορφήν κρίσης. Οταν θα περάσουν τζιαι τούτα, θα καταλαγιάσει το ττόζιν διότι δεν θα συνφέρει κανέναν, όποιος τζιαι να εκλεγεί στες προεδρικές. Όποιου το πεδίον ορατότητας δεν θολώννεται που το επικοινωνιακήν σκόνην θα δει μιαν μόνον αξιόπιστην επιλογή τζιαι ας έχει θκυό σημαντικά διαφορετικές εκδοχές.

Η επιλογή τούτη εν μια επανενωμένη Κύπρος, με ουσιαστικήν συνοχήν του κοινωνικού ιστού που να μπορεί να λειτουργεί ομαλά μες τους Ευρωπαϊκούς θερμούς. Όσον τζιαι να φαίνεται εκτός τόπου τζιαι χρόνου, θα σας ευχηθώ «επανένωση 2013».

Η εκδοχή της δεξιάς είναι η μειωμένη επιρροή του κράτους στες επιλογές της πλουτοκρατίας. Να μειωθεί η συνεισφορά των αρκόντων για τες κοινωνικές ανάγκες. Να ιδιωτικοποιηθούν τζιαι οι ελάχιστες ίμι-δημόσιες επιχειρήσεις που εμείναν. Να μεν νεκατώννεται το κράτος μες τες δουλειές που θα φκάλλουν κάζια. Αν εν τα κάζια εταιρίες περιορισμένης ευθύνης, δεν ηχρειάζεται δυνατόν κράτος να τα διαχειρίζεται τζιαι να κάμνει ανακατανομήν των κερδών με βάσην κοινωνικά κριτήρια. Θα τα κανονίζει το αόρατον σιέριν της αγοράς. Τόσον το καλλύττερον λέει για την λύσην. Όσον πιο αδύνατον κράτος έχουμεν, τόσον κοντέφκουμεν στες θέσεις των τουρκοκυπρίων που δεν θέλουν καθόλου. Όποιος αξίζει θα κερδίζει, λαλεί, τζιαι ο ρόλος του κράτους θα περιορίζεται στο να διασφαλίζει τες υποδομές που δεν μπορεί να διαχειριστεί ο ιδιωτικός τομέας (ειδικά άμα κουστίζουν τζιαι δεν εν κερδοφόρες), τζιαι στο να εγγυάται την ασφάλειαν που χρειάζεται να λειτουργήσουν οι επιχειρήσεις ομαλά. Άτε-άτε να γοράζει τζιαι τες ζημιές καμιάς ιδιωτικής εταιρίας που παττήζει με την δικαιολογίαν to big to fail. Το σύστημαν τούτον δεν είναι τζιαι τίποτε το τζιουνούρκον για να το φούομαστιν. Λειτουργεί άψογα στην Ρωσσίαν τζιαι στην Αμερικήν. Άψογα αν αγνοήσουμεν το κριτήριον «για την πούγκαν πκιανού;». Αν εν η αγορά τζιαι η ιδιωτική πρωτοβουλία που διακανονίζει τα κάζια, δεν είναι πολιτικόν πρόβλημαν. Δέτε πως εγίνην με την ηλεκτρικήν που εγοράζαμεν ρεύμαν χωρίς να υπογράψει οτισήποτε το κράτος. Δέτε πως τα εκανόνισεν ο Λέλλος με τα σκατά των

Λευκωσιατών χωρίς να χρειαστεί να περάσουμεν που τες συμπληγάδες της πολιτικής αναγνώρισης.

Η εκδοχή της αριστεράς (μα θώρε-θώρε σιόρ που παρόλον που μας το προαναγγείλαν σαν το τέλος του κόσμου, δεν ήρτεν ακόμα το τέλος της πολιτικής!!), θέλει τον ρόλον του κράτους να μεν περιορίζεται στον ρόλον του ταξιθέτη της αίθουσας όπου θα παίζεται η κοινωνική συσφωνία της αγοράς (τζιείνη που τωρά παίζεται σε φά ύφεσην τζιαι προπαγανδίζεται που την Μέρκελ τζιαι τον Αναστασιάδην σαν κοινωνική οικονομία της αγοράς). Θέλει το κράτος στην θέσην του διευθυντή ορχήστρας που επιλέγει τζιαι το κομμάτιν πον να παιχτεί (ασσέν τζιαι που το ρεπερτόριον που επιτρέπει η κεντρική αρχή που είπαμεν πριν). Τα κάζια δεν τα θεωρεί δώρον του θεού (η αριστερά δεν έχει θεόν, έχει λαόν) που θα τα πάρει μούχτιν η αγορά για να κάμει επιχειρήσεις. Θεωρεί τα κοινωνικόν πλούτον τζιαι έκαμεν ήδη τζιαι κρατικήν εταιρίαν πον να τα διαχειρίζεται. Θεωρεί τα τζιαι πολιτικόν μοχλόν για την επανένωσην. Θέλει δυνατόν κεντρικόν κράτος πον να κάμνει ουσιαστικήν διαχείρησην τζιαι ανακατανομήν με βάσην δίκαια κοινωνικά κριτήρια. Το κράτος εν εργαλείον ανακατανομής του πλούτου για το συνφέρον των πολλών τζιαι όχι απλά παρατηρητής τζιαι σεκκιουριτάς για τζιείνους που κερδίζουν πολλά να με τους τα φάσιν τζιείνοι πον έχουν τζιαι αζουλεύκουν τους. Η επανένωση θα έρτει σαν αναγκαίότητα για να επωφεληθούμεν μαζίν με τους τουρκοκύπριους συμπατριώτες μας που την εκμετάλλευσην των καζιών. Τα λεφτά που θα φκάλλουμεν θα εν πολλά παραπάνω που τζιείνα που τους διά η Άγκυρα, τζιαι όπως εδούλεψεν η ευρωπαϊκή ελπίδα το 2004 τζιαι ετολμήσαν να πουν ναι σε κοινόν κράτος, θα ξανατολμήσουν στην νέαν προσπάθειαν που θα ολοκληρωθεί, ίσως με επανεκλογήν μιας πιο φιλοενωτικής κυβέρνησης στην τουρκοκυπριακήν κοινότηταν μετά την αποτυχίαν του Έρογλου να νομιμοποιήσει δκυο κράτη.

Μια ελπίδα, θκυο εκδοχές.

Ο Γρηγόρης τζιαι η Δυσδαιμόνα ίσως να θωρούν τζιαι μιαν τρίτην που λαλεί ανατροπή. Εμέναν, θέλεις εν το ττόζιν, θέλεις εν η ανάλυση των αντικειμενικών συνθηκών που είναι ικανός να πιάσει ο φακός μου (ανάλυσην με την έννοιαν των pixel per inch), δεν μου φκάλλει ανατροπήν. Άλλα, άτε, ας την βάλουμεν τζιαι τούτην μέσα, τζιαι ας μας μεινίσκει η δουλειά να πρέπει να καθορίσουμεν «με τι περιεχόμενον;» τζιαι ιδίως «από ποιόν;». Εν μου κουστίζει τζιαι τίποτε να την προσθέσω στες εκδοχές. Έτσι τζιαι αλλιώς αν κάτσει έκατσεν τζιαι ας ηφκώ άπιστος Θουμάς. (Κοπέλια δεν εγεννήθηκα εχτές, τζιαι παρόλον που εν μακρινές συζητήσεις στην φοιτητικήν μπουάτ, έχω ακόμα τα λόγια του φίλου μου του Τροτσκιστή μες τα φκιά μου όταν μου τα εγάμούσεν θωρώντας révolution imminente στην Γαλλίαν διότι η Arlette Laguillet θα έσπαζεν το 5% στες προεδρικές εκλογές. Τζιαι κοπέλλια με τούτον που λαλώ δεν θέλω να σας μειώσω στην ανεκδοτικήν μη θεσμικήν αριστεράν της Γαλλίας, απλά λαλώ σας σε ποιές εμπειρίες της ζωής βασίζω την απιστίαν μου για ανατροπές τύπου οκτωβριανή επανάσταση στες συνθήκες του καπιταλισμού της εποχής μας. Άσε που την βασίζω τζιαι προς την γνώσην του τι εστί Κυπραίος, που αναγιώθην τζιαι αναγιώννεται ακόμα κάμνοντας πρωϊνήν προσευχήν στα γυμνάσια πριν να αρχίσει το μάθημαν τζιαι του οποίου το 60% των κοπέλων φορούν σταυρούιν εν έτι 2013. Για να μεν μιλήσω τζιαι για το τί εστί ευρωπαίος που άλλην αγωνίαν που τον μισθόν, το νέον μοτέλον τηλεφωνούιν, την μάρκαν ρούχα τζιαι το πως εν να καταναλώσει παραπάνω δεν έχει τζιαι ας ένι άνεργος.) Ανατροπή για μέναν εν η κορύφωση μιας επαναστατικής διαδικασίας που λαμβάνει χώραν στην κοινωνίαν τζιαι όχι στην κκελέν μιας ελίτ επαναστατών. Εν το πέρασμαν σε μιαν νέαν ποιοτικήν φάσην, μια φυσιολογική διαδικασία, όπως τον καφέν τον σκέττον που του βάλλεις έναν κόκκον ζάχαρην τζιαι κάποιαν στιγμήν δεν είναι πλέον σκέττος, είναι γλυτζίης. Εγώ δεν θωρώ την κοινωνίαν να εξελίσσεται προς μιαν ανατροπήν, αλλά τί σημασίαν έχει για την ανατροπήν η δική μου θεώρηση. Ένας κόκκος ζάχαριν δεν έχει καμιάν σημασίαν για το αν ο καφές εν σκέττος ή γλυτζής.

Μια ελπίδα, θκυόμισι εκδοχές.

Όποια τζιαι να κάτσει, εύχουμαι σας Επανένωση το 2013.

Τζιαι ας μεν μου αρέσκει η δεξιά εκδοχή της επανένωσης. Αλλά αν εν τούτη πον να κάτσει, μόνοι σας δεν μπορείτε να τα φκάλετε πέρας. Η κουφή που εναγιώσεν η δεξιά στον κόρφον της δεν θα την αφήκει να κάμει όποιασδήποτε μορφής επανένωσην. Πάλε στην συτζιάν του μαύρου να έρτει, όι για να της κατουρήσει, όπως κάμνει του Χριστόφκια που το 2011 τζιαι δα, αλλά για να συνάξει κανέναν σύκον να πιάσει την πολιτική δύναμην που της λείφκεται να τα φκάλει πέρα.

Εμείς εδώ θα είμαστειν, ερωτευμένοι πάντα με την ζωήν, με την φύσην τζιαι με τον άθρωπον με την ιδέαν της Κύπρου της ενωμένης. Τα χρήματα έχουμεν τα για μέσον, όχι για σκοπόν, τζιαι όσον σκατάες τζιαι να εφανήκαν μερικοί σε δύσκολες ώρες, όταν εν για πολιτικήν, εν ο ορθός λόγος που μας καθορίζει εμάς του αριστερούς, το κοινόν συνφέρον, τζιαι όχι το συναίσθημαν. Μπορεί να θέλειν να ξανασυνεργαστούμεν για να ξαναεπεξεργαστούμεν την επανένωσην σας να μας κάμνει τζιαι μας να μπόρουμεν να την ηστηρίξουμεν.

Αν εν η αριστερή εκδοχή της επανένωσης πον να κάτσει, πάλε μαζίν εν να είμαστιν, διότι η αριστερά μόνη της ιστορικά μόνον 30-35% του κόσμου εμπόρεσεν να επηρεάσει στον τόπον μας τζιαι η επανένωση θέλει 50% τζιαι πάνω για να γινεί πραγματικότητα.

Επανένωση 2013.

Είπα το τζιαι πριν. Για να κάμουν διχοτόμισην θα πρέπει να περάσουν που πάνω που τα πτώματα μας. Τζιαι για να την πετύχουν σαν ντε φάκτο λύσην, θα ζητοκραυγάσουν νεκηκήκαμεν αν ηζήσουν παραπάνω χρόνια που μας που θα μαχούμαστιν ως την τελευταίαν μας ώραν να την αποτρέψουμεν.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Επανένωση 2011 \(Ιστοσελίδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2013](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:epanenosi:epanenosi2013&rev=1650031422>

Last update: **2025/04/20 19:41**

